

Ayından Kopan Işık

— aylinbengi · 01 Aralık 2012

ayından kopan ışık
aşağıya doğru düşüyor, dalgalı hıçkırıklarla
devinimlerinde nasılda sersemleşmiş
gecenin koynuna her gece girmekten
aşüfte yıldızları terbiye etmekten
toprağına kehanet yalanları söylemekten

hırpalanmış
güçlerini yitirmiş
ama rengini kaybetmemiş

bir kayanın dibinde
lati lokum çekirdek yüzüne
payına düşen duayı sürmekte

ey tanrısı
mavi bir buluta siyah kat
yağmur korkusu olsun
belki bir dala bir tomurcuk
can muştusu ,gönüllere konsun
belki açılan bir çiçeğe koku kat
cennet kokusu dolsun

bir işaret gönder
sadece bir işaret
gönder merhametli tanrısı gönder

yıllardır takdir eden mı var tüm çabaları
belki bir nefeslik hava
belki bir avuçluk su
belki bir lokmacık aş olabilse
olsa da
taktir edilen olsa
yılan deliği kuytusunda saklanan
o nankör insan

bir suçlu, bir sitemkar bir gönül kıran

dil gemine bindir gezdir
telkinle imha edilememiş şeyi
dalgalarından aşır
dağlarından kaçır
kopup geldiğin aya uçur
uçur ki aklının pili bitsin

varlığının karanlık basınçla karşılaşması gerek
Karanlığı tepeleme
doldur aydınlığa yürüyen beyinlerimizin içine
peki ışığa yürüyen ayaklarımız nerede
bir tek görüş açısıyla yetinmek körlükten de kötü
bir çok karanlıklara dalmak gerek
seçmeler ve yeğlerneleri varsayan
değerler basamağını da varsayar
ki misyon ve vizyon gerektirir
duydukça duyacaksın
gördükçe göreceksin
ama bir gün gelecek yapamayacaksın
işte o ana kadar ayından
her gece kopma be ışık